

MEŞCERE

“ağaç yetişen yer, belli özelliklere sahip orman birimi”

Kelime Kökeni

Arapça şeceretün شجرة “ağaç” sözcüğünün ismi zaman ve mekânıdır.

Sözlükte ilk anlamı “ağaç” anlamına gelen şecere kelimesinin kökü şücûr “bağlamak, ihtilâfa düşmek” mânasındadır. Ağaca şecer denmesinin sebebi bazı dallarının birbirine girmesidir. Bir kişinin, bir ailenin kökü durumunda olan en uzak atalardan başlayarak gövde ve dallar konumundaki babaları ve onların çocuklarını gösteren ağaç şeklinde şematik çizime şecere denir. Ayrıca soy ağacı, soy kütüğü, ensâb kütüğü, nesebnâme, silsilenâme kelimeleri de bu anlamda kullanılmaktadır. TDV Meşcere ise; Ağaç türü, gelişim çağı, kapalılık, karışımın şekli, büyüme veya kuruluş şekli bakımından çevresinden açık bir şekilde ayrılan ve orman amenajman planında tip verilebilen en küçük orman alanına, “Meşcere” denilir.